

tverfimid, at det er gaaet aldeles tilbage, men det kommer naturligvis an paa, hvilken Vej det vil gaa; det kommer an paa, om det vil gaa den Vej, at det vil udjevne Ulligheden eller om det vil gjøre Ulligheden større. Hvis det er dette Sidste, der har været det ærede Mindretals Formaal, er det gaaet fremad, thi det har gjort Ulligheden dobbelt saa stor, som den før var, idet det nu har foreslaaet, at de to Femtedele nu skulde vælge den større Halvdel, medens det før kun var een Femtedel, som havde denne Forret. Det ærede Medlem sagde rigtig nok, at de, der ydede det største Bidrag, ogsaa maatte have den største Indflydelse; men idet jeg et Dieblif skal gaa ind paa det ærede Medlems Tankegang i den Henseende, vil jeg spørge, om det er Ret, at give dem, der have ydet det største Bidrag, den hele Indflydelse, thi det er dog væsentligt det, man gjør, naar man siger til en Femtedel af en Kommunes Behøere: I maa vælge den større Del af Sogneraadets Medlemmer; derved gjør man det muligt for dem at tage Beslutninger i alle mulige Sager, som den mindre Del slet ikke kan forandre. Det er at give dem den hele Indflydelse, men ikke at give dem en større Indflydelse end de lavere Beskattede. — Vilde det ærede Mindretal have foretaget nogen Forandring i den Henseende, skulde det dog i det Mindste have nærmet sig det Princip, der ligger i Valgloven for Kjøbstæderne og have sagt, at den høist beskattede Del kun skulde vælge den mindre Halvdel af Byraadets Medlemmer, deri var der Mening, thi de havde da ikke havt den overveiende eller den hele Indflydelse, men i alt Fald kun en forholdsvis større Indflydelse. For Kjøbstædernes Vedkommende er Forholdet jo endog saaledes, at det ikke er nok, at denne Femtedel har svaret et større Bidrag, men den skal ogsaa have svaret mere end Halvdelen af, hvad Kommunens samtlige Udgifter beløbe sig til; ellers skal der tages saa mange med, at denne Forandring bliver fyldesgjort. Det kunde jeg forstaa, var et Fremskridt i Retning af at udjevne Ulligheden. Jeg staar nu paa det Standpunkt, at jeg ikke kan indse, det er nødvendigt at vedligeholde denne Forret for de Høistbeskattede, og den Tid, da Loven om Valgene til Sog-

neraad og Amsraad udkom, anser jeg for den allerubeldigste Tid, vi have haft, siden vi fik Grundloven, idet man derved skarpt sondrede imellem Landboere og satte en almindelig Valgerklasse, hvori Alle skulde vælge med hverandre, ved Siden af en privilegeret Valgerklasse, som skulde vælge den overveiende Del af Sogneraadets Medlemmer. Det er en Ullighed, som efter min Mening er aldeles uforisvarlig, men fra den er det, man ikke kan komme bort, og det er naturligt nok, at de, som elsker det Princip, at have Forret for deres Medborgere, holde paa den, saa længe de kunne. Vilde man som sagt gaa et Skridt fremad i Ulligheds- og Frihedsretning, maatte man dog i det Mindste have udvidet Forfællingen, forsaavidt at disse privilegerede Vælgere ikke skulde have den hele Indflydelse, men at de kun, som det er bestemt i Kjøbstadkommunalloven, maatte vælge den mindre Halvdel. Det er forunderligt, at man, naar man her taler om Valgretten til Sogneraadene og Byraadene eller Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn, bestandig kommer til at tale om, at den, der svarer et større Bidrag, ogsaa skal have en større Indflydelse, thi hvem svarer i Virkeligheden det største Bidrag? Er det den, der svarer 20 Rd. eller er det den, der svarer 1 Rd.? Derom kan man slet ikke sige Noget; saa længe man ikke veed, hvor Meget de Vedkommende procentvis svare af deres Indtægt eller Formue, kan man ikke sige, at den, der svarer 20 Rd., derfor svarer forholdsvis mere end den Anden. Jeg kan ikke indse, at man, fordi en Mand, der f. Ex. har en 40 Gange saa stor Indtægt som en anden Mand, svarer 20 Rd., medens den Anden kun svarer 1 Rd., kan sige at den Første yder en større Del af Skattebyrden; han yder forholdsvis en mindre Del, og dette tror jeg, at man bestandig maa have for Øie; man maa beskaffe efter Skatteevnen. Man er kommen til at tale om, hvorvidt en Kommune kan lignedes med et Interessentskab eller med et Samsund, men jeg kan ikke anerkende, at den kan lignedes med nogen af Delene. Jeg kalder Kommunen en Skattefreds, thi de, der hv indenfor dens Omraade, blive tvungne til at betale, hvad enten de ville eller ikke; de kunne ikke friggjøre sig derfor, undta-